

CATEQUESIS DEL PAPA LLEÓ XIV

LA VIDA DE JESÚS. LES PARÀBOLES

El sembrador (Mt 13)

El sembrador cap al tard (1888), de Vincent van Gogh.
Museu Kröller-Müller de Otterlo (Holanda)

Benvolguts germans i germanes:

M'alegra rebre'ls avui en aquesta primera catequesi, en la qual continuem reflexionant sobre el tema de l'esperança, amb ajuda de la paràbola del sembrador. Les paràboles són un mode en què el Senyor ens comunica la seva Paraula perquè aquesta ens qüestioni i interpelli, provocant en nosaltres una resposta a l'interrogant que apareix en la narració que ens exposa: On em situo jo en aquest relat? Què li diu a la meua vida?

Amb la imatge de la llavor, que el Senyor utilitza moltes vegades, la paràbola

la del sembrador ens anima a reflexionar sobre aquesta disposició a acollir la Paraula de Déu en la nostra vida, sabent que a vegades estarem distrets, unes altres, ens deixarem portar per l'entusiasme, o bé ens sentirem atabalats per les preocupacions, i això ens impedirà ser aquesta terra fèrtil que Jesús busca.

Però Déu és generós en el seu amor, literalment el malbarata, sense cansar-se mai de sembrar, fins que la seva llavor germini i doni fruit.

21 de maig de 2025.
Resum llegit pel Papa

REFLEXIONS

Passar per la Porta Santa de Sant Pere del Vaticà (i II)

Si la primera part d'aquest escrit em referia al significat simbòlic de passar per la Porta Santa de Sant Pere del Vaticà, avui us convido a aturar-nos en els textos i els relleus que podem apreciar en aquesta Porta Santa.

L'any 1949 el bisbe Francesc Von Streng, en nom dels catòlics suïssos, va donar en senyal d'agraïment per haver-se salvat de la guerra, les dues fulles de bronze on hi trobem setze quarterons rectangulars situats de manera simètrica i trenta-sis escuts heràldics dels papes que celebraren els Anys Sants precedents.

Fixem-nos en els temes i en les escenes bíbliques que foren escollides per il·lustrar la Porta Santa. En la fila superior, d'esquerra a dreta, tenim els quatre primers: el Querubí a la Porta del Paradís; l'expulsió d'Eva del Paradís; l'Anunciació a Maria i l'àngel de l'Anunciació. Aquestes escenes ens ajuden a recordar les paraules de sant Ireneu: «El nus de la desobediència d'Eva es va desfer amb l'obediència de Maria. Allò que la verge Eva va lligar amb la incredulitat la Verge Maria ho va deslligar amb la fe.»

Els vuit següents relleus, ens situen a l'inici de la vida pública de Jesús que ve per alliberar-nos del mal i del pecat i ens ofereix el perdó de Déu que implica necessàriament el perdó dels nostres germans. Per això en la segona fila hi trobem: el Baptisme de

Jesús al riu Jordà; l'ovella perduda; el pare misericordiós i la curació del paralític. I en la tercera fila: la pecadora perdonada; el deure del perdó, setanta vegades set; la negació de Pere i la promesa de Jesús al bon lladre: «Avui seràs amb mi al paradís.»

En la darrera fila hi observem la gran notícia de la Resurrecció del Senyor mostrant que Ell ha vençut el pecat i la mort amb les aparicions del Resuscitat a Tomàs, al Cenacle i a Saule. I una imatge de l'obertura de la Porta Santa recordant el text de l'Apocalipsi: «Soc a la porta i truco» (Ap 3,20).

A la part inferior de la porta hi podem llegir dos epígrafs. En la part esquerra hi ha un escrit amb dades cronològiques recordant que el papa Pius XII, en l'Any Sant de 1950, va ordenar que s'adornés la Basílica Vaticana amb aquestes portes de Bronze. I a la part dreta un text sobre els béns espirituals: «D'aquí brollen abundants les fonts de la gràcia divina i que elles purifiquin els ànims de tots aquells que entren, els facin reposar amb una santa pau, els adornin amb la virtut cristiana. Any Sant 1950.»

Tots aquests relleus i frases ens recorden que travessar la Porta Santa és endinsar-se i acollir novament la salvació del Senyor, commemorant cada vint-i-cinc anys l'Encarnació del nostre Salvador.

Mn. Antoni Elvira

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Nm 11,4b-15 / Sl 80 / Mt 14,13-21]. Sant Joan Maria Vianney (1786-1849), prevere i rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ Dimarts [Nm 12,1-13 / Sl 50 / Mt 14,22-36]. Dedicació de la Basílica de Santa Maria. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remei,...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.; Lleida:

Beat Salvi Huix i Miralpeix, i companys mrs.

6. □ Dimecres [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Lc 9,28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. IV); sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

7. ■ Dijous [Nm 20,1-13 / Sl 94 / Mt 16,13-23]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques,

mrs.; sant Gaietà (*Cayetano*, Vicenza, 1480 - Nàpols, 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

8. □ Divendres [Dt 4,32-40 / Sl 76 / Mt 16,24-28]. Sant Domènec (Domingo) de Guzman (†1221), prev. d'Osma, fund. Dominics (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos; sants Ciríac, Llarg i Esmaragde, mrs. a Roma (s. IV).

9. ■ Dissabte [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa Be-

neta de la Creu (Edith Stein), vg., mr., i patrona d'Europa; sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Cipitria Barriola, fundadora de les Filles de Jesús.

10. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sa 18,6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé, més breu: 11,1-2.8-12) / Lc 12,32-48]. Sant Llorenç, diaca i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

Diumenge XVIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«Feu morir allò
que us lliga
a la terra...:
l'amor al diner»

Ens pot estranyar la resposta que dona Jesús a una persona que li demana: *Mestre, conqueneixi el meu germà que es parteixi amb mi l'herència*. La resposta de Jesús és: *Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?* Pot semblar que Jesús esquivi els problemes de la gent, però en realitat el que vol és que no estiguem atrapats pels diners, per posseir, per tenir. La seva missió és precisament fer-nos adonar que l'avarícia no fa la vida més segura ni omple les aspiracions profundes ni porta a l'autèntica maduresa existencial de la persona. Ha vingut a ensenyar això, no a dirimir qüestions legals. D'aquí la paràbola d'aquell home ric que posa la seva confiança en la riquesa. *Té unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les però construirà graners més grans. hi guardarà tot el seu gra i es dirà a si mateix: Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te*, pensant que té una llarga vida assegurada per les seves riqueses. Però Déu li diu: *avui moriràs, tot això que volies guardar-te, de qui serà?* La conclusió és clara: *Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu*. La riquesa és per a ser compartida, no per a guardar-la egoísticament. Ara aquell home que ha demanat la intervenció de Jesús pot entendre la seva resposta. La primera lectura ens recorda la vanitat de treballar amb molt d'esforç en aquesta vida i no tenir res per a l'altra: *Què en treu l'home de tot l'esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol?* No en treu res perquè ho deixa tot aquí. Només tindrem tot allò que hàgim sabut compartir amb els germans, ajudant els més necessitats. Per això Pau ens recomana: *Estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra... feu morir allò que us lliga a la terra: l'amor al diner que és una idolatria*. Tot ho sacrificuem als diners! Buscar els diners, treballar pels diners, és convertir-los en ídols. *Cerquem allò que és de dalt*, no ens lliguem a les coses de la terra, sobretot a la riquesa. Sapiguem compartir-la.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Ecl 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir a saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircuncís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, conqueneixi el meu germà que es parteixi amb mi l'herència.» Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tinguéssis diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.» I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants que no tenia on guardar-les. Tot rumiant es va dir: ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: «Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te.» Però Déu li digué: «Vas errar! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu.»

▶ Lectura del libro del Eclesiastés (Ecl 1,2;2,21-23)

Vanidad de vanidades!, —dice Qohélet—. ¡Vanidad de vanidades; todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado. También esto es vanidad y grave dolencia.

Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol? De día su tarea es sufrir y penar; de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácanos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría. ¡No os mintáis unos a otros!: os habéis despojado del hombre viejo, con sus obras, y os habéis revestido de la nueva condición que, mediante el conocimiento, se va renovando a imagen de su Creador, donde no hay griego y judío, circunciso e incircunciso, bárbaro, escita, esclavo y libre, sino Cristo, que lo es todo, y en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno de entre la gente a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia.» Él le dijo: «Hombre, ¿quién me ha constituido juez o árbitro entre vosotros?». Y les dijo: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes». Y les propuso una parábola: «Las tierras de un hombre rico produjeron una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos, diciéndose: «¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha». Y se dijo: «Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el trigo y mis bienes. Y entonces me diré a mí mismo: alma mía, tienes bienes almacenados para muchos años; descansa, come, bebe, banquetea alegremente». Pero Dios le dijo: «Necio, esta noche te van a reclamar el alma, y ¿de quién será lo que has preparado?». Así es el que atesora para sí y no es rico ante Dios».